

Forord

Af Kirsten Rykind-Eriksen, medredaktør af Dragtjournal 22

Umiddelbart har Dragtjournal 22 ikke noget tema – og dog alligevel! Det viser sig, at to af artiklerne og en af anmeldelserne handler om at reparere, passe godt på sit tøj og om genbrug. Et aktuelt emne i forhold til tidens store interesse for at leve bæredygtigt ikke mindst med hensyn til tøjsituationen, hvor der til industrielt fremstillet tøj bruges uforholdsmæssige mange ressourcer. Vi skal lære at blive nøjsomme, genbruge og reparere i stedet for at smide væk og købe nyt.

I Trine Skødts artikel om at genskabe gamle stoppeklude kan læses om, hvordan slidt eller hullet tøjet kan pyntes med fine stopninger. Hun eksperimenterer med, hvordan disse fantastiske fine stopninger, der skulle passes ind i stoffets eksisterende vævemønster, kan udføres. Hendes analyse af en stoppeklud fra 1912 og en fra 1794 er informativ angående stof og garner og ikke mindst de stoppede væveprøver.

Ulrik Reindel skriver om Frederik 3.'s dronning Sophie Amalies, billedvævede tapeter, indkøbt eller anskaffet til hendes lystslot Sophie Amalienborg, der desværre brændte i 1689. Ulrik følger tapeternes videre skæbne gennem grundige arkivstudier i hofregnskaber og slotsinventarier og ved at sammenligne slotsforvalteres beskrivelser af tæppernes figurscenerier. Et tapetsæt sporer han til i dag at hænge i Københavns Universitets gobelinsal beliggende ved Vor Frue Kirke. En spændende rejse at være med til.

Anmeldelsen af Designmuseets udstilling ”Care and repair” følger op på tidens bæredygtige tendenser.

Victor Heegaards artikel om Hutters videnskabeligt tilskærersystem, er interessant som eksempel på, hvor påberåbelse af at bruge videnskabelige metoder kunne give et fag status i sidste halvdel af 1800-tallet.

Morten Grymer-Hansen og Anna Toftgaard-Hansen, beskæftiger sig begge med mode og identiteter, men med 200 års forskel. Sidst i 1700-tallet var moden ødelæggende for folks sundhed, mente læge og professor Johann Clemens Tode. Han ønskede en antimode uden korsetter og andre snærende dragtdele. Anna Toftgaard-Hansen skriver om sit bachelorprojekt i beklædningsdesign med tanker på at skabe tøj, der symboliserer kvinders skæbne og hårde arbejde i hendes sydslesvigske familie før og efter 1900-tallets to verdenskrige. Det er der kommet noget meget specielt tøj ud af, der ikke er til daglig brug.

Karis Rasmussens artikel om Kjongs Fabriks produktion 1771-1924 handler om at skabe stoffer som drejl og damask, og Tove Engelhardt Mathiassens Favorit er om ægteparret Kirsten og John Beckers skabelse af et antependium i smukt afstemt vævemønster.

I VARIA har Camilla Luise Dahl fundet perlestikker Willom Carons regning fra 1602 på anskaffelse af fornemme og dyre kjoler fra Brussel til Christian 4.'s dronning, Anna Cathrine. Selvom hun ved giftermålet i 1597 medbragte en omfattende garderobe, skulle der nye dragter til i 1602. Udgifterne fortæller om en overdådighed uden lige – lidt svarende til Anna Cathrines svigerdatters, Sophie Amalies, anskaffelse af de billedvævede tapeter.

Susanne Klose anmelder broderier: Bogen ”Broderier på tværs” om to generationers broderier, og første del af ”Broderihåndbogen”, der er den nyeste form for håndarbejdsleksikon og er online, udarbejdet af Lizzi Damgaard og Sandra Wolsgaard.

Ditte Krøner anmelder udstillingen Care and repair, og det nye internationale tekstilnetværk Ergane. Kirsten Rykind-Eriksen anmelder to bindsværket: ”Textilierna på Ellen Keys Strand”, skrevet af væver Tina Ignell om Ellen Keys indretning af villaen Strand og hendes visioner om ”det skønne”. Hun gør grundigt rede for, hvordan alle tekstilerne er rekonstrueret med angivelse af materialer, vævebindinger og broderimønstre.

Ditte Krøner og Kirsten Rykind-Eriksen har delt redaktørarbejdet på Dragtjournal 22. Tak for samarbejdet.